

The 45th International Council for Traditional Music World Conference. 11.–17. 7. 2019, Bangkok, Thajsko

Již po pětačtyřicáté se konala světová konference Mezinárodní rady pro tradiční hudbu (*International Council for Traditional Music*). Jak se v posledních letech stalo nepsaným pravidlem, střídá se po dvouletých intervalech sever s jihem, euroamerický prostor s asijským. Po kazašské Astaně a irském Limericku se tentokrát místem konání stal Bangkok a hlavní hostitelskou organizací byla Chulalongkorn University. Počtem 860 účastníků ze 76 zemí světa od Austrálie po Kanadu letošní ročník překonal všechny předchozí. Součástí konferenčního programu byly též hudební a taneční workshopy i koncerty, představující interprety z jihovýchodní Asie, ale i dalších částí světa. Vzhledem k rozsahu konference bylo třeba uznat úspěšně dovršené úsilí po dlouhých přípravách i neutuchající snahu s úsměvem řešit veškeré drobné i náročnější požadavky účastníků. V neposlední řadě význam konference z hlediska místních organizátorů jistě podtrhla i přítomnost členky královské rodiny na zahajovacím ceremoniálu.

ICTM sdružuje badatele v celkem třiatdvaceti studijních skupinách zaměřených regionálně (např. *Mediterranean Music Studies* nebo *Music and Dance of the Slavic World*) nebo tematicky (např. *Music and Minorities*, *Ethnochoreology*). Právě světová konference, pořádaná zpravidla v mezidobí mezi dílčími

konferencemi jednotlivých studijních skupin, poskytuje prostor pro setkání badatelů doslova z celého světa. Důležitou součástí konference byla rovněž pracovní setkání jednotlivých studijních skupin, na nichž zazněly podnětné informace i diskuse o probíhajících nebo plánovaných projektech realizovaných vědci v různých zemích a výhledy na možnou budoucí meziinstitucionální spolupráci.

Přestože se název organizace od jejího založení v roce 1947 takřka nezměnil a dosud je v něm přítomné sousloví „tradiční hudba“, je ICTM institucí sdružující hudební vědce s širokým teoreticko-metodologickým, regionálním a tematickým zaměřením: od antropologicky orientovaných etnomuzikologů přes hudební folkloristy, etnochoreology až po klasické muzikology nebo výzkumníky zabývající se sociologií či psychologií hudby a tance. Hlavní tematické okruhy, v jejichž rámci zazněly příspěvky v několika plenárních sekcích a dále pak v celé řadě již úžeji specializovaných paralelních sekcí, byly následující: 1) přeshraniční toky a pohyby, 2) hudba, tanec a udržitelný rozvoj, 3) globalizace a lokalizace v etnomuzikologii a etnochoreologii, 4) hudba a tanec jako expresivní komunikace, 5) aplikovaný a nový výzkum. Nevýhodou takto rozměrných konferencí je vždy větší počet paralelních sekcí, a tedy ne-

možnost vyslechnout si všechny vytipované příspěvky a občas ne zcela vhodné umístění dílčích příspěvků do konkrétní sekce. Na druhou stranu je – a na světových konferencích tohoto typu je tomu tak vždy – velmi přínosné poznat široké spektrum současného etnomuzikologického bádání s jeho špičkami i rutinním výzkumem, vynikajícími i běžnými podobami prezentace výsledků. To umožňuje vytvoření si jistého přehledu o vzorovém a **inspirativním** způsobu zkoumání i poznání nedobrých příkladů. Na závěr je třeba říci, že

česká etnomuzikologie byla na této významné konferenci vzhledem k působnosti oboru v naší zemi zastoupena početně. Českou republiku reprezentovali čtyři výzkumní pracovníci (Matěj Kratochvíl a Zita Skořepová – EÚ AV ČR, Zuzana Jurková a Veronika Seidlová – FHS UK) a jeden doktorand (Oldřich Poděbradský – FHS UK) ze dvou pražských pracovišť. Je přitom vsutku potěšující konstatovat, že i ve srovnání se současnými předními představiteli oboru a jejich prací je česká etnomuzikologie velmi kvalitní a zcela aktuální.

Zita Skořepová (EÚ AV ČR, v. v. i.)